

சுத்தியவேத யாகுங்கவலன்

"கர்த்தர் நகரத்தைக் காக்காவிட்டால் அதைக் காக்கிறவன் கணவிழிப்பது வியர்த்தம்"

78-ம் புத்தகம் 15-ம் இல. யாழ்ப்பாணம் 1953-ம் ஆண்டு சித்திரைமாதம் 23-ந் திகதி வியாழக்கிழமை—பிரதிசதம் 10

முப்பத்தெந்து ஆண்டுள்ள
நடந்துவரும் அற்புதம்

ஜந்துகாய வரத்தரான
பியோ சுவாமியார்

தமது சரீரத்திலே இரட்சக
ரின் ஜந்துதிருக்காய்கள் அற்
புதமாகப்பதிய வரம்பெற்ற இத்
தாவிய கீர்த்திவாய்ந்த குருப்பிர
சாதியான வண். பியோசுவாமியார் கப்புச்சின்சபையில் தாம்
சேர்க்கொண்ட ஜம்பதாம் வருட தங்கழுப்பில் விழாவைப்
பொக்கியாங்கருக்குச் சமீபமாக வள்ள சான் ஜியோவான்னி
ரூட்டரன்டோ எனுமிடத்தில் உள்ள தம்முடைய சங்நியாச ஆச்சிரம சிற்றுலயத்தில் நிறை
வேற்றிய தேவதோத்திர திவ் வியழுசையுடன் சமீபத்தில் கொண்டாடினர்.

இந்த ஆச்சிரமத்திற்குன் அவர் ஏறக்குறையத் தமதுசங்நியாசவாழ்க்கை முழுவதையும் செலவிடலாயினர். அவர் தமது சரீரத்தில் ஜந்துதிருக்காய்கள் அற்புதமாகப்பதிய அனுகிரகம்பெற்ற பீர்ம் ஆண்டு இவ்வருடமாகும். 1918-ம் ஆண்டு புரட்டாசிமாதம் 20-ந் திகதியன்று தமதுதேவதோத்திர திவ்வியழுசையை நிறைவேற்றிக் கொண்டிருக்குச்சமையம் அவர்களங்களிலும், பாதங்களிலும், விலாவிலுமிருந்து இரத்தம் பெருக்கியோடத் தொடங்கியது. அப்போது அவர் பெரிதுமகவலையும், மனக்கலக்குமகொண்டவராய் இந்த உற்பன்னத்தை மறைத்துவிட்டுமயன்றுர். ஆனால், அவருடைய சிரேஷ்டர்கள் இதனைப்படித்து வைத்தியபரி சோதனைக்கு குள்ளாகும்படி அவரைவற்புறுத்தினார்கள்.

இந்தக்காயங்கள் இயற்கைக்காரணங்களால் ஏற்பட்டிருக்க வேண்டுமென நினைந்து டக்றர் ஒருவர் அவைகளைக்குண்மாக்கி விடுமாறு வைத்தியசிகிச்சை நடத்தினார். ஆனால், அக்காயங்கள் ஆறுவதற்குப்பதில் வேகங்கொள்ளலாயின. பின்னர் பல்வேறு விதமான சிகிச்சைகள் செய்யப்பட்டும் எல்லாம் பிரதிகாலமாயினமையால் அவைகள் நிறுத்தப்பட்டன. காயங்களும் உண்டான காலமுதல் அந்தப்படியே நிலையாக இருந்துவருகின்றன.

சுவாமியார்வசிக்கும் ஆச்சிரமத்தொடுக்கத்தோலிக்கு உலகின் சகலபகுதிகளிலுமிருந்தே

தேவகைத்தாதை எமக்கும்தாதை

தேசநிறைந்திலங்தும் ஆசைமணிமது
இராசன் மரபிற்பிர காசமோடுதித்த...

தேவகைத்தாதையாம் சூசை மாழனிவரின் அடைக்கலத்திருநானும் வந்தது. அவரது மக்கையையும், வல்லமையையும், அவருக்கு அளிக்கப்பட்டிருக்கும் பராமரிப்பின் பரந்தசிறந்த ஆதரவையும், ஆற்றலையும் எவரால்தான் விபரித்துள்ளுதக்கூடும் படைக்கப்பட்ட சகலமானிடருள்ளும் மனிதனுக்மாத்திரம்பிறந்தபூமான்களுள் தேவனுடைய அதிஉன்னத்பரமான காக்கியங்களிலே, தேவதாயர்களின்பங்குபற்றமுதன்முதலாகப்பேறுபெற்றவர் அவரன்றே! எத்திறத்தினர்க்கும்—குருத்துவபதவி வசித்திருப்பவர்களுக்கும், விரத்தர்களுக்கும், மாதாபிதாக்களுக்கும், வறிஞருக்கும், செல்வருக்கும்—சுருங்கக்கறில் ஈரந்திலுள்ள யாவநாக்குமே மேல்வரிச்சட்டமாகவும், பாதுகாவலராகவும் இலக்குகிறவர் அவரன்றே!

அவர்களினிசுத்த தேவதாயாருக்கு விரத்தபத்தாவானார். "பரதேசியான தேவனைப்பொரமித்து ஆதரித்து" வளர்க்கப்பேறுபெற்றார். அரசுகுலப்பெருமானமிருந்தும் வறுமையையும் வருமானமிருந்தார். தாவிதாரசன் கோத்திரத்தின் சிங்கேறு அவர். தேவப்ரோவிலே அவருக்கிருந்த திடங்கொண்ட ஸ்காலாமும், நங்பிக்கையும் எத்துணையியப்புக்குரியது!

பரிசேல் S. அருளானந்தம்

பழையஏற்பாட்டிலே எடுத்துக்கூறப்படும் யோசேப்பு இவருக்கு ஓர் முன்னரிகுறியாயிருந்தார். அரசனுகியபார்வோன் சனங்களுக்குச் சொன்னது என்ன? "யோசேப்பிடம்போங்கள்." தமதுபிதாவையும், சகோதரரையும் அவர்பார்வோனுக்கு அறிமுகப்படுத்தியபொழுது எங்கள் இரட்சாபெருமானை ஒரு விதத்திலே தங்கள் நேசபாசமென்னும் பொற்சங்கிலியனுல் கட்டிவைத்திருக்கின்றார்கள். அவருக்குப்புரிந்த அரும்பெருந்தொண்டெனும் பாசத்தால் அவரைப்பிணைத்து வைத்திருக்கின்றார்கள். தம்பி! நான் வளர்த்த எனது செல்வமகனே! எனிரட்சாபெருமானே! எனதேவனே! உம்மைநான் பெருவிடினும் நான் உம்முடையபிதாவென்று அழைக்கப்படும் அரியபாக்கியத்தை எனக்கு ஈந்திரே; உமது மாதாவின் வாக்கியமும் அதவே. "இதோ, உமதுதங்களைக்கிப்பதேசத்துக்கு அனுப்பிவைத்தார்." இவையும், பிறவும் பிதாப்பிதாக்களுக்குத் தலைமையாகப் பின்வரப்போகிறவராகிய சூசைமாதாதையின் ஆணையையும், வல்லமையையும், மனபகதக்கு அவர்கடாட்சித்தவரும் அருளையும்,

(தொடர்ச்சி 8-ம் பக்கம்)

அர்சு. பிரான்சீஸ் சவேரியாரின் திருக்கர பகிரங்க காட்சி

கோவைமாநகரிலே சென்றழுண்டு
மார்க்கிழமூவதும் அர்ச். பிரான்சீஸ்
சவேரி யாரின் திருமேனிக்காட்சி
பெரும்பிரஸ்தாபமாகவும், மிகுந்த
பக்திசிறப்பாகவும் நடந்தேற்றயமை
அகலமெங்கும் தெரிந்த ஓர்புனிதசம்
பவமாகும். இனிமேல் ஒருபோதும்
அவர்திருமேனியானது பக்ரங்ககாட்சிக்கும்,
பிரசித்த வணக்கவழிபாட்டுக்கும்
கும் திறந்துவைக்கப்பட மாட்டாதா
கவே, இந்தக் கண்டசிக்காட்சியைத்
தானும் கண்டுகளிக்கக் கொடுத்து
வைத்தேனில்லையென்று பெரிதும்
கவலைகொண்டு மனம்வாடியிருக்கேதேன்
ஆயினும் வாடும்பயிருக்கு வானம் இங்கியவாரும்,
அர்ச். சவேரியாரின் திருப்பாட்சிக்கு
பண்டங்களில் ஒன்று 12-3-53 வியா
ழக்கிழமை மலாக்காவுக்குக் கொண்டு
வரப்பட்டு 22-ஏ திகதிவரை காட்சிக்கும்,
வணக்கத்துக்குரமாகப் பிரசித்தமாக
வைக்கப்படவிருக்கிறதென்று
மனோகரசெய்தியை அறியவந்ததும்
நான் அடைந்த பரமதூனந்தமோ வா
ணிக்குந்தரமன்று.

மலாக்காநகர் அரசு. சவேரியாரின்
தீவியவரலாற்றுடன் தொடர்புடூண்ட
தாகும். அவர் சாங்கியன்தீவில் பாக
கியமாக மரணமடைந்தபின் அவரது
திருமேனி 1553-ம் ஆண்டு, பங்குனியில்
மாதம் 22-ங் திங்கள் அங்கிருந்து முங்கை
மலாக்காவுக்கே கொண்டுவரப்பட்டது.
இச்சம்பவம் கிடக்கிழந்த 400-ம் ஆண்டின்
ஞாபகாரர்த்தமாகவே அவரது திருப்பு
பண்டம் இங்கு கொண்டுவரப்பட்டுள்ளது.
பதினெட்டு தினங்களாகக் காட்சிக்கு
வைத்து, மகாஞானப்பரிமளிப்புடன்
வணங்கிப் பக்திசெய்யப் படலாயிற்று.

லங்காதுவீபம்போன்று மலாக்க
தீவும் அதிகம்பூராதன சரித்திரா
பெருமை வழங்ததாகும். ஓர்காலு
தில் தீவாயிருந்த மலாக்கா அதேபோன்
இன்றும் ஓர்தீவன்று. அது மலா
நாட்டுடன் இணைக்கப்பட்டு அதில்லை
பாகமாக — ஓர்துங்கமாக வீளங்கு
கிறது. ஆகவே, மலாக்கா தற்போது
ஓர் தீவைப்போன்று காட்சியளிப்பு
தில்லை. ஆனால், இன்றைக்கும் பூர
தனகோட்டை கொத்தளங்களை அதிக
காணலாம். சரித்திரத்தொடர்ணபை
பார்த்தால் லங்காவுக்கும், மலாக்க
வுக்கும் ஒரேநியமங்களன். எத்தனை
வேற்றுமையும் கிடையாது. ஆயினு
இன்று ஒரேயொரு வி த்தியாச
உண்டு. அதாவது லங்கா விடுதலீ
யடைந்து சுதந்திரத்துடன் திகழ்வது
கும். மலாக்காவோ அப்படியல்ல.

மலாக்கா கடற்கரையோரமா
அமைந்திருக்கும் வனப்புவாய்க்கத் தீ
நகராகும். கப்பலிற்செல்லுகிறவர்கள்
கடவில்லிருக்குத்தொண்டு இதனை
பார்க்கும்பொழுது அதுமிகவும் மட்டு
துமான தரப்பிலிருக்கும். இது

கரமான காட்சிதுள்கும். ஜி த
மாபெரும்புற்றவெளி கரையோரத்
லேயே இருக்கின்றது. ஒவ்வொ
சரயங்தாவேளையிலும் சிறுவர்முத
விருத்தாப்பியர்வரையில் பல வே
சாதிகளைச் சேர்க்கத் தூதவர்களும்பெற
களும் இந்தணமதானத்திற்கூடிடப் ப
லித் உல்லாசங்கரும் விளையாடுகள்
கலந்து காட்சியனிப்பதானது எவ்வித
கவலைகொண்டவர்களின் உள்ளத்தை
யும் கவர்ந்துகொள்ளக்கூடிய அத்துளை
மனரம்மிய காட்சியாயிருக்குமென்றீ
மிகையாகரது.

இந்தமைதான் த்தின் பக்கத்திலுள்ள விதிப்போமாக ஓர்சிறுகுன்று நிறு நிற்கின்றது. இதிலே ஓரொட்டிமா நாட்டப்பட்டு அதிலே எப்பொழுது கொடி பறக்கவிட்டிருப்பதைக் காலாம். பெரிதும் காம்பிராதோற்று விதக்கொண்ட இக் குன்றின்பெய “சென் போல்ஸ் வில்” என்பது

இக்குன்றின் உச்சியில் அர்ச். கிண்ணப் பர்பெயரால் அழைக்கப்படும் ஓர்பாழை டைக்டோவில் உள்ளது. அர்ச் சவேரியார் தல்விப்புசை நிறைவேற்றியதும், பழங்குவங்கதும், கடைசியாக அவர்திருமேனி.சான்சியன் தீவிலிருந்து மலாக்காவுக்குக் கொண்டுவாப்பட்டபோது அடக்கம் செய்யப்பட்டதும் இதைக்கோவில்தான். ஆற்றை அடினீரம் மூன்றாறை அடிஅகலம், பண்ணிருஅடிஆழமுள்ள ஏரோதக்குழியானது இன்றைக்கும் இக்கோவிலில் “சாங்ஸ்வற்” எனப்படும் மூலஸ்தானத்திலே அடுத்தாருக்கு முற்பக்கமாக இரும்புக்கம்பிரசூதியிட்டுக் காப்பாற்றப்பட்டு வருகிறது. அன்றியும் அவர்திருமேனி அக்குழியில் அடக்கஞ்செய்யப்பட்டது என்பதற்கு அதிகாரபூர்வமான அதாட்சியாக :

"Here Lay the Body of
St. Francis Xavier Apostle of
the Far-East Before its Trans-
lation to Goa. A. D. 1553."

Sir. F. A. Weld, G. C. M. C.
Govr—S. S.

அதாவது “கி. பி. 1553-ம் ஆண்டு
கோவைக்குக் கொண்டுபோகப்படும்
தூரகிழ்நாடுகளின் அப்போஸ்தலரான
ஆர்ச். பிரான்சீஸ் சவேரியாரின் திடு
மேணி இங்கேயே வைக்கப்பட்டிரு
தது” என்று அக்காலத்தில் இங்நாடு
முனையில் செய்த கவர்னரால் செப்பு
கூட்டுறவுமுடிது முத்தினாயி!

பட்டபட்டயம் இன்றும் அக்கோவிலே அடுத்தாரின் இடதுபக்கச்சரில் இருப்பதைக்காணலாம். இ

C. S. நாயகம், ஸ்ரோதின்மாஸ்ற
உன்பூர், மல்காயா.

தும், என்கண்ணார்க்கண்டும் அறிந்து
கொண்ட விபரங்களாகும். இங்கு
நான்வந்தது இதுதான் முதல்முறையாக
யன்று. முன்னரும்பலமுறை இங்கு
நான்வந்து இவைகளைப் பார்த்ததுண்டு
சவேரியாரின்பக்தர்களான நேர்த்திக்
கடன்காரர் பலவிடங்களிலுமிருந்து
இக்கோவிலுக்கு அடிக்கடிவந்து அவர்கள்
கல்லறையில் மெழுகுதிரிகள் கொளுத்து
யும், அவர்சலிலையை இரங்கமன்றத்தில்
தங்கள் நேர்த்திகளைப் பூர்த்திக்கொடுத்து
தும் போகின்றார்கள். இக்கோவிலிலே
வருடத்தில்லேரும்மறைமாத்திரம் அருள்ள

சவேரியார்த்திருநாளன்று திவ்வியபூண்
தப்பாது நிறைவேறுகின்றது. மற்று
இடைப்பட்டநாட்களில் ஆராவ
நேர்த்திக்கடன்காரர் திவ்வியபூண்
செய்விப்பதுண்டு.

இக்குன்றில் நிற்கும்போது சகலரு
கடவினகாட்கியையும், நகரின்காட்கியையும் கண்டுக்கொள்ள வேண்டும், சோகரியமாக
கடல்காற்றைச் சுவாசித்தும் இன்புவார்கள். குன்றின் அடிவாரத்திடீமுன் சொன்ன மைதானத்தையும் எதிர்நோக்கியவன்னை இருப்பதும், கிறிஸ்தியன்பிறதர்மாரா நடாத்தப்படுவதுமான சவேரியார்கள் சாலையும், கணேஷியன்சபையைச்சேந்த சிஸ்றர்மாரால் நடாத்தப்படும் திடீம் இருதயகன்னிகாமடமும் கடற்கணகார்களையும் கிறப்பிக்கும் அனுகிள

காட்சியைச் சுறப்பக்கும் அனால்வெ
களாய் விளங்குகின்றன. இவற்றிற்கு
சற்று அப்பால் ஓர் கூப்பிடுதொலைய
கடற்கரையோரமாகவே மிகவும்சிகி
கார தோற்றமளித்துவிற்பது, பால்
யேகவின் சபையைச் சேர்த்த கண்ணில்
ஸ்திரிமாரால் நடத்தப்படும் கண்ணி
மடமாகும்.

சுங்கீதப்பிரியரின் மரணசாதனம்

(M. J. M.

இருவ 7 மணி இருக்கும். அர்ச. செபல்தியார் ஆஸபத்தின் பக்கவிழுக் கையில் மாரோஒருவர் உரத்தகுரு விலே தேவதோத்திரகீதம் பாடுஞ் சப்தம் உதவிப்பங்குக்குரவரான வண. விசுவாசம் சுவாமியாரின் காலீஸ்விமுந் தது. அவர் சிறிதுவேளை உற்றுக் கேட்டுவிட்டு அவ்விடஞ் சென்றூர். பாடுகிறவர் தற்சுபாவத்தில் பாடுகிறவ கள். கிழவனார்மற்றவர்களுடன் சேர்க்கு பாடினார். ஆனால், அவரின் சாரிரம் வெடித்தமணியின் ஒரை போவே இருந்தது. எல்லாப்பாடகரும் வெறுப்புடன் பாடிமுடித்தனர். ஆயிதும் சங்கதமூலமாகவே கிழவனுரீன் மனதை மாற்றுமுடியுமெனச் சுவாமியார்க்குறியபடியால் ஒருவரு சகித்துக் கொண்டனர்.

ராய்க் காணப்படவில்லை. மதுபானமே அவரை இயக்குவதுபோல் இருந்தது. சுவாமியார் கீட்டநெருங்கிச்சென்று பார்த்தார், பாடுகிறவர் ஓர் வயோதிக் ராய்க் கீருந்தார். அவர்உடைகள் அழுக் கடைஞ் திருந்தன, அவரிலே மதுபான வாடை விசியது. அதைப்பொருட் படுத்தாது சுவாமியார் அந்த மனுஷ ஆக்குக் கீட்டப்போய்: “பெரியவரே, நீர்யார்? உமது கூர் என்ன? பெயர் என்ன? ஏன் ஜிவ்விதம் பாடுகீர்?” என்று கேட்டார்.

அதற்கு வயோதிகர் : “ சுவாமி, எனதுபெயர் ஜேம்ஸ்; நான் இந்த ஊரவன் தான்; முப்பதுவருடங்களுக்கு முன் ஓர்கத்தோலிக்கு மிருந்த காலத்தில் எங்கள்கோவிற் பாடகர்குழாமில் நான் திறமைவாய்ந்த ஓர்பாடகனும் இருக்கேதேன்; எனதுகானத்தைத் தாங்கர் புகழ்த்தனர்; ஆனால், இப்போது கத்தோலிக்க கோவிலுள் நான் கால்வைப் பதியில்லை; பாட்டில் பங்குபற்றுவது மில்லை; ஆனால், கத்தோலிக்க ஆராதனை எதிலும் பங்குபற்றியுமல் தனியே பாட்டில்மாத்திரம் பங்குபற்றிக் கொள்ள எனக்கு அதிகவிருப்பம்” என்று சொன்னார்.

குருவானவர் வயதில் குறைந்தவரா யினும் ஆத்தும்வாஞ்சையில் மிகுங்க வராய் இருந்தபடியால் இந்த ஊதா ரிப்பிள்ளோஸை எப்படியாகிறும் தமது மங்கதையில் திரும்பவும் சேர்த்துக் கொள்ள வேண்டுமென்த் தீர்மானங்களை உமதுபிழைப்பு என்ன வென்று அந்தமனிதனிடம் கேட்டார்.

“சுவாமி! நானே ஓர் பாதேகி; எதும்சம்பாதித்தால் அன்றைக்கே நன்றாய்ச்சாப்பிட்டும், குடித்தும் முடித்து விடுவேன்; எனக்குப் பிள்ளோகுட்டி களுமில்லை; என்னைப்பற்றிக் கரிசனை எடுப்பாருமில்லை” என்றார்.

“சரி, நீர் இவ்விடத்திலேயே தங்கிக்கொள்ளும்; ஏதும்பிழைப்பு உமக்குத் தேடித்தருகிறே” என்ற சுவாமியார் சொன்னார்.

“ஆனால், சுவாமி நான் ஒன்றுமாத்திரம் கேட்கவிரும்புகிறேன்; என்னைப் பாட்டில்பங்குபற்றி ஒழுங்குசெய்து விடுக்கள்; ஆனால், தேவதூராதனையில் பாட்டில்பங்குபற்றி விடுக்கள்.”

பங்குபற்றுவதைப்பற்றி என்னை வற் புறுத்தவேப்பாது” என்று சொன்னார் கீழவரூர்.

சுவாமியார் : “சரி, அப்படியே செய்கிறேன் ; சப்தம்போடாது படுத் துறங்கும்” என்று சொல்லிவிட்டித் தமது அறைக்குப் போய்விட்டார்.

தோல்மடைந்து தேவலுக்குத் தோத் திரம் கூறினார். கீழவரூரின் சொத்தா யுள்ளபழைய சட்டமைன்று அங்கே கிடந்தது. அந்தச்சட்டமைச் சாக்கிலே ஒரு தீண்டகடுதாகிடறை இருப்பதைக் கவனித்த சுவாமியார் அதைப்பிரித்துப் பார்த்ததுதான் அவர் வதனத்தில் அதிக

அடுத்தாள் ஒருவிதமாகக் கோவில் வளவையும், குருமனையையும் பெருக்கித் தப்பரவாய் வைக்கும் பணியை அக்கிமுவனுருக்குக் கொடுத்தார். கீழ வனுநும் தனக்கு இடப்பட்டபணியை முடிப்பதும், கோவில்விருங்கதையிலே படித் துறங்குவதுமாகக் காலத்தைக் கழித்தார்.

அடுத்த நூயிற்றுக்கீழமை சவாமியார் அக்கோவில் பாடகர்குழாமின் ஆசான் பிலுப்புவையும், திறமையான பாடகன் யோசேப்புவையும் அழைத்துக் கருமத்தைச் சொல்லிக் கீழவனுர் ஜேஜ்மசையும் பாடகர்குழாமில் சேர்த்துக்கொள்ளுமாறு கெட்டுக்கொண்டார். அவர்கள் தங்கள் கோஷ்டியின் பேர் கெட்டுப்போய் விடுமென்றும், கீழவனுர் பாட்டைப்பழுதாக்கி விடுவாரென்றும் சொன்னார்கள். ஆயினும் சவாமியாரைத் திருப்திப்படுத்த நினைங்கு கண்டியாகச் சம்மதிக்கார் 2,000 ரூபாவும் விக்காசம் சவாமியாருக்கும், மற்றப்பங்காள 1,000 ரூபாவும் சமபங்காகப் பிரித்துச் செப்பத்தொர்கோவில் சங்கீதஆசான் பிலுப்புக்கும், பாடகன் யோசேப்புவுக்கும் கொடுபட வேண்டுமென்றும் திருத்தது. சவாமியார் கீழவனுரின் சேமச்சடங்குகளை மிக்கஆடும்பராமாகநடத்தி வைத்ததோடு அவரது ஆத்தமிழௌட்பாற்றிக்காகக் கிறகோரியார்பூசைகள் ஒப்புக்கொடுக்கவும் ஏற்பாடுசெய்தார் இவ்வாறு சங்கீதமும் வரப்பிரசாதத்திற்கு ஓர்வாய்க்கலாயிற்று.

கத்தோலிக்க சமாச்சாரம்

மக்மையுள் மோட்ஸரோபஸ்

தேவநற்கருணை ஆசிர்வாதம் அருளப்பட்டபிறகு நற்கருணைப் பேழையில் திவ்வியநற்கருணை வைக்கப்படுமேன் சொல்லப்பட்டு வரும் தேவஸ்துதிகளுடன்மற்று மோர் புதியள்ளுதியைத் திருச்சடங்காசார திருச்சங்கமானது பரிசுத்தபிதாவின் அங்கீகாரத் தடன் இப்போது சேர்த்துவிட்டிருக்கிறது. அஃதாவது: “அவ்வடைய மக்மையுள் மோட்ஸரோபஸ் ஸ்துதிக்கப்படுவதாக” என்பதேவ. “கன்னிகையும், தாடுமான மரியாயின்நாமம் ஸ்துதிக்திருங்கள் ஒரேநாளில் வந்தமையேயாம்.

வத்திக்காலும் முடிதுடிவிழாவும்

மாட்சிமைதங்கிய எவிசபேத மகாராணியாரின் மகுடாபிஷேஷ கவிமூவின்போது பெல்ஜியத் திலே அப்போல்தலிக்கல்தானிகராய் இருந்துவருகின்ற மொன்னிக்கோர்பர்னேன்டோ சென்றோ அதிமேற்றிராணியாரைத் தலைமையாகக்கொண்ட விசேஷதுதுக்கோஷ்டின்று வத்திக்கானின் பிரதிநிதிக்கோஷ்டியாகப் பிரசன்னமளிக்கவிருக்கின்றது. அதிமேற்றிராணியார் வத்திக்கான்இராச்சிய மந்திரிகாரியாலயத்தைச் சேர்ந்த மொன்னிக்கோர்பர்னேற்றே விழுய்வியாற்சவாமிகள், பாப்பரின் நோபின்காவலர்ப்படையைச் சேர்ந்தமாக்குமில் பிரான்செஸ் கோரியோடொவிபிரபு என்பவர்கள் சமேதராய் அங்குசெல்லவிருக்கின்றார்.

கம்யூனிஸமும் தோழிலாளரும்

பொக்கியாங்கருக்குச் சமீபமான செவெரே பட்டினத்தில் 452 ஆடவர்கள் கம்யூனிஸ்த கட்சியைக் கைவிட்டுக் கிறீஸ்தவஜனாயககட்சியிற்கேர்ந்து கொண்டாள்முதல் கம்யூனிஸ்த கட்சியைக் கைநெகிழுந்து மறுபடியும் திருச்சபையில் வந்து சேருகின்ற இத்தாவிய தொழிலாளர்களின் தொகையானது கடந்த சிலவாரங்களிலே ஆயிரக்கணக்காக அதிகரித்திருக்கின்றது. அங்ஙனம் இவர்கள் அக்கட்சியைக் கைவிட்டு விலகுதற்கான ஓர்காரணம் யாதெனில், பாரிய தோட்டங்களைப் பங்குபங்காக்கி வறியகுடிசனங்களுக்குக் கொடுத்து அவர்களைக்காணிக்காராக்கும் அரசாங்கபுதிய காணிச்சீர்திருத்த திட்டமேயாகும். கம்யூனிஸ்தர்கள் இந்தத் திட்டத்தை எதிர்த்தனராயினும் அவர்களின் எடுப்புபவிக்கவில்லை. மற்றொர் காரணம், கம்யூனிஸ்த நாடுகளில் மக்கள் அனுபவிக்கும் கஷ்டநஷ்டங்களை அனுபவத்திற்கண்டு திரும்பிய இத்தாவியர்களின் வாக்குமூலமேயாகும்.

ஜெஞ்சலேமில் சிலுவைப்பாதை

ஜெருசலேம்நகரிலே சென்ற பெரிய வெள்ளிக்கிழமையன்று மூப்பது அராபிய கத்தோலிக்கர் இருப்பாரியசிலுவைகளை எந்தியவர்களாய்ப் போன்றியிலாத்தோலிக்கருக்கு மரணதன்டனை விதித்தமாளிகை முற்ற தீர்க்கும் செய்யப்பெற்ற திருக்கல்லறையைதோக்கி அங்கரின் ஒருங்கிய வீதிகளுடாக

மனந்திரும்பிய மதலேனீள்

கிறீஸ்தாதரின் திருவருளால் மரியமதலேனீள் கடைசியாக மனந்திரும்பினால். அது முதல் அவளின் மாளிகை, செல்வம் ஆதியமாவும் கிறீஸ்தாதருடையவும், அவர் சீஷ்ருடையவும், ஏழைகளுடையவும் சேவக்காக உபயோகிக்கப்பட்டன. அவளே அடக்கமாய் உடையணிந்து, தாழ்ச்சியாயிருந்து, தருமசிந்தையினாம்பூச்சிக்குத்தானத்திலும் தவத்திலும் காலத்தைக் கழிக்கின்றன. அவள் இதயத்தில் சமாதானமும், தேவ திருவருட்டிரசாதமும் நிறைந்திருந்தன. அவள் யேசுநாதரின் திருமனுஷ்கத்தைப்போஷிக்கின்றார்கள். அவர் போகுமிடமெல்லாம் செல்லுகின்றார். அவருடைய அமுதபிரசங்கங்களைத் தவறாமல் கேட்கின்றார்கள். அவள் சீஷ்ர்களில் மிகவும் பிரமாணிக்கமுள்ள சிவ்யையாகின்றார். அவரை நேசித்தவர்களில் முதன்மையானவளாய்விளக்குகின்றார்.

அவள் வீட்டுவேலைகளைத் தன்சோதரியிடம் விட்டுப் பரவோக காரியங்களை மட்டும் கவனிக்கின்றார்கள். திவ்வியஇரட்சகர் தன்னைக் காணவருகையில் அவர் பாத்தன்னடையமர்ந்து, அவரது நான்மொழிகளைக்கேட்டு ஆனந்த பரவசமடைகின்றார். இரட்சகரின் திருப்பாடுகளின்போது அவருடைய சிநேகிதர்கள்எல்லாம் ஒடியொளிக்க, மதலேனீள் மற்றும்சிலபர்சுத்தமாதருடன் அவர்போகுமிடமெல்லாம் இடைவிடாது பின்தொடர்ந்து போகின்றார். கல்வாரி மலையிலே மற்றமாதர்கள் தூரத்தில்லிற்க, அவள் தேவதாயாருடனும் மரியசலோமையுடனும் திருச்சிலுறவுயருகில் நிற்கின்றார். இரட்சகரின் திருக்காயங்களினின்று வடியும் திரு இரத்ததைக்கையில் மற்றும் நிற்கின்றார். இரட்சகரை முதலிற்கண்டவும் அவளே. ஏனெனில் அவளே அவரைத் தேவுதிலும் நேசிப்பதிலும் மிகுந்த ஊக்கம் கொண்டிருந்தாள்.

ஆண்டவர் பரவோகத்துக்கு எழுந்தருளியின் அவருக்குப் பிரமாணிக்கமாய் அவள் இருந்தமையால் மூதர்கள் அவளைத் தேசப்பிரைஷ்டம் செய்துவிடவே, அவள் அற்புதமாக மார்த்தா, அர்ச்சியசிவ்டர்களின் 1911-ம் ஆண்டு சேர்ந்து பின்னர் தென்சலமன் தீவுகளில் மின்னரியதொண்டு ஆற்றுதற்கென்று ஓர்கள்னிகாசபையை அடியிமோறு கேட்கப்பட்டு 1929-ம் ஆண்டு அங்கு சென்று அதனை அடியிட்டு அதன்மூலம் பாடசாலைகள், மருந்துச்சாலைகளை 1950-ம் ஆண்டு அந்தசேர்ந்துகொண்டார்கள். மார்க்கெற்ற வில்லன் அம்மையார் அதிகம் பழையதான அங்கிலிக்கன் கண்ணிகாசபைன்றில்—அதாவது சகல அர்ச்சியசிவ்டர்களின் கண்ணிகாசபையில் 13 பேரும்

லாசர், மார்செல்லா ஆகிய மூவருடனும் மார்சேல்ஸ் கரம் போய்ச்சேர்ந்து, அக்காலத்தில் காவியான அறியப்பட்ட பிராஞ்சதேசத்தில் முதன்மூதலாகச் சுவிசேஷப் பிரகாசத்தைக் கொண்டுசெல்லும் கருவியாயினாள். இளம்பிராயத்தில் வனப்புவாய்க்கூர்க்கு மாது ஓர்குகைக்குள் இருந்து உலகுக்கும் தனக்குமேசத்தவாய், ஒன்றல்ல, இரண்டல்ல, மூப்பது வருடங்களாகக் கடந்தபத்திலும், ஒருத்தல் உபவாசத்திலும், செபத்தியானத் திலும் தனவாணுகைக் கழித்தகாட்சியானது, லாசரின் சுவிசேஷ போதனையைக்காட்டிலும் அதிகமாக அந்த அஞ்சான சாதியார் கிறீஸ்தாதருக்கார அறியும்படி செய்ததுள்ளதில் சந்தேகமேயில்லை.

மதலேனிடம் பச்சாத்தாபத் தின்சிநேகம் ஆற்றியஆச்சரியங்கள் இவைகளே! அதனால் ஒரு அவள் கிறீஸ்தாதருக்கு மிகவும் பிரியமானவள் என்ற அர்சு. அருளப்பர் சொல்லியிருக்கிறார். “பேசநாதர் மரியாயை நேசித்தார்.” இதில் நாதன் ஒன்றுமில்லை. ஏனெனில், அர்சு. கிறோரியார் சொல்வது போல, பாவத்தில் ஆழந்திருந்து மனந்திரும்பிய ஓர் ஆத்துமம்—பாவமில்லாமல் உற்சாகமின்றி வெதுவெதுப்பாயிருக்கும் ஆத்தும வர்மக்கையில் சத்தமாயிருந்தபோதிலும், அதைவிடத் தபத்தாலும், ஊக்கத்தாலும் சர்வேசானுக்கு அதிகப்பிரியமுடைய தாக்கின்றது. மதலேனீள் தன்சிவியகாலத்தில் இரட்சகராலேயே அர்ச்சியசிவ்டப்பட்டம் அருளப்பெற்றார்கள் என்றாலும்தகும். அவள் மேலான பங்கைத் தெரிந்துகொண்டாள்; அது அவளிடமிருந்து எடுக்கப்பட மாட்டாதென்று அவர்சொன்ன போது, அவளை நிதித்தியகாலத்துக்கு விரைவாக அடிக்கடியாக விரைவாக விடுகிறார். அவளை நேசித்தார்.

நாம் மதலேனீள் வியந்து புகழ்வதற்கல்ல, ஆனால், அவளுடைய நன்மாதிரியைப் பின்பற்றித் தபஞ்செய்ய வேண்டும் என்று நமக்குக்கற்பி க்கவே, தேவகுமாரன் அவளை அவ்வாறு உயர்த்தினார். தபம் என்ன ஆம் புண்ணியம் உள்ள ஒரு முறை முறை காணப்படுவது. மனிதனை மூழுவதும் சர்வேசரனுக்கு அடங்கும் செய்கிறது. மதலேனீள் இருங்கிறார். அவளை நிதித்தியகாலத்துக்கும் அர்ச்சியசிவ்டவளாக்கி, விசுவாசிகளின் வணக்கத்துக்கு அவளை உயர்த்தினார்.

(தொடர்ச்சி 8-ம் பக்கம்)

யே 50 லட்சம் ரூபாவுக்குமேல் டிரை நாடுகளுக்குச் செல்லாத நின்றுவிடும். இலங்கைப்பாளிப்பாளர்கள் இதுவரை பாவித்துவந்த இறக்குமதிசெய்த வெங்காயத்திற்குப்பதில் ஊர் வெங்காயத் தைப் பாவிக்குமாறு தூண்டுப்பிரசாரம் ஒன்றை உணவு-கம்த்தொழில்மங்களிர் காரியாலயம் தொடங்க விருக்கின்றது. வெங்காயத்திற்குமாய்ச் சுயதேவைப் பூர்த்திக்குக் காரணம் யாழ்ப்பாணத் திலே ஏராளமான வெங்காயம் உற்பத்தி செய்யப் பட்டமையோகும். சென்ற வருடம் இலங்கையில் 1 கோடிமே 78 லட்சத்து 89 ஆயிரம்ரூபா பெறு மதியான வெங்காயம் இறக்குமதிசெய்யப் படலாயிற்று.

கரும்புச் செய்கை

கிறித்தலையிலும், பொலன்னறவையிலும் பரக்கக் கரும்புச் செய்கை நடத்துதந்கான வேலைகள் தீவிரமாக நடைபெற்று வருகின்றன. கரும்பு செய்கைபண் ஜூம் மூறை இலங்கையருக்குப் பயிற்றப்படுகிறது. பொலன்னறவையில் இதுவரை நடத்தப்பட்டுள்ள பரிசோதனையின்விளைவாக எக்கரை ஒன்றுக்கு ஆறுதொண்டீனி உற்பத்தி செய்யலாம், அல்லது அறுபதுதொன்கரும்பு செய்கைபண்ணலா மெனக்கண்டறியப்பட்டிருக்கிறது. தற்போது ஐம்பதுக்குமேற்பட்டில்லை கரும்புகள் தருவிக்கப்பட்டு அதிகமானதீனி உற்பத்திசெய்யக்கூடிய கரும்புகளைக்கண்டறிவதில் பரிசோதனை நடைபெற்றுவருகிறது. ஆறுயிரம் ஏக்கர் நிலத்திலே கரும்புசெய்கை நடத்தும் படியாகக் கிறித்தலைக்குளத்தின் தன்னீர்மட்டத்தை உயர்த்துமாறு தற்போது இருப்பதிலும் பதினாண்கு அடிஉயரமானதாக அதன் அணைக்கட்டு உயர்த்தப்பட்டுவருகிறது.

தமிழ்ப்போயா பிரவேசபரிட்சை

சென்றமார்க்குமிமாதம் நடந்தேறிய பிரவேசப் பரிட்சையின் முடிவைப் பொண்டு இலங்கைச் சர்வகலாசாலையிலே தமிழ்ப்போயாப் பயிற்சிபெற்றுக்கொள்ளுமாறு ஜே.என். அந்தோனிப்பிள்ளை, ரி. ஆறுமுகம், வி. பொன்னம்பலம், கே. இராகையா, ஏ. சாவனை முத்து, கே. சொக்கவினங்கம், எஸ். எஸ். ஸ்ரங்களின்லாஸ், செல்வி பி. சுப்பிரமணியம் என்பவர்கள் தெரிவிசெய்யப் பட்டிருக்கின்றார்கள்.

வாலிப்பிள்ளைக்கிள் பிரயாணம்

மூறையே 21, 23 வயதுடைய ஆர்தர்மில்லேய் இரட்டணம், ஆர்தர் எல். அல்லீஸ்னூம் வாலிப்பர்கள் இருவர் இம்மாத இறுதியிலே கொழும்பி விருந்து சைக்கிள்ளை லண்டன்கருக்குப் பயணமாக விருக்கின்றார்கள். இந்தியா, பாகிஸ்தான், ஆபுகானிஸ்தான், ஈருண், ஈரும்பு, துருக்கி, கிறீஸ், யூகோசிலேவியா, இத்தாலி, பிரான்ஸ் நாடுகளிலும் ரூக்கு 40 முதல் 50 மைல்வரையில் பிரயாணத்தை செய்து ஆறுமாதகாலத்தில் லண்டன்கார்போய்ச்சேரத் திட்டமிட்டிருக்கின்றார். இப்பிரயாணத்தை யிட்டுத் தங்களுடைக்கியோக பதவிகளையும் இவர்கள் கைவிட்டிருக்கின்றனர். லண்டனிலே இவர்கள் தங்களுக்குநன்மை தரக்கூடிய ஏதோருக்கொண்டே இலங்கைக்குத் திரும்பவிருக்கின்றனர்.

நன்றியறிந்த ஸ்தோத்திரம்

திரு இருதயத்தின் இரக்கத்தாலும், பரிசுத்த சதாசகாயமாதாவின் அனுகிரகத்தாலும் (செபமாலைமாதா, பாத்திமாமாதா) அர்ச. மரியகொலைற்றியின் மன்றுட்டாலும், கோடிஅற்புதான் அர்ச. அந்தோனியாரின் சுலக்கையாலும், எனது மகனைப்பீட்டித்திருக்க வியாதி சகமான படியால் இதனைப் பிரசித்தப்படுத்துகிறேன்.

யாழ்ப்பாணம்.

A. James

சதாசகாயமாதாவின்
கோணம்

நோவெனப் பத்தி முயற்சியும் மதுமாற்றமும்

கொழும்புமாநகரிலே, போறையில் சகலதாசுக்கியக்கூடர்களின் தேவாலயம் இருக்கின்றது. அங்கே சதாசகாயமாதாவின் நோவெனப்பத்திமுயற்சி ஒவ்வாரு புதன்கிழமையும் ஆடம்பரசிறபாக அனுசரிக்கப்பட்டு வருகிற தென்பதைக்கீங்கிள் கேள்விப்பட்டிருக்கலாம். இந்தப்பத்திமுயற்சியின் பெறுபேருக் குன்னத்திருக்குமிழுப்புக்கூடிய கத்தோலிக்க சமயத்திற்கேசேரும் பாக்கியம்பெற்றதைக் குறிக்கும் ஒரு உண்மை சம்பவத்தைச் சதாசகாயமாதாவின் புகழ்ச்சிக்காக இதன்கீழ்த் தருகின்றேம்.

நமதுசமயத்தைச்சேராத ஒருபிற மதத்தவர் ஒவ்வாருபுதன் கீழமை சாயந்தரும் தமது வீட்டுக்கு முன் பாகவுள்ளவிதியால் ஒழுக்கெறும் முப்போலத் திரள்திரளாய்ச் சனக்குழாமும், இரதங்களும் செல்வதை அவதானித்து, இவையெல்லாம் எங்கு செல்கள்றன என்றுஅறிய ஆகித்து, இதற்குக்காரணம் என்னவாயிருக்கலாமென யோகித்து, இதை இன்றைக்கு அறியத்தான் வேண்டுமெனத் தீர்மானித்துக்கால்கடையாகச் சனத்திரளைப்பின்தொடர்ந்துசென்றார்.

சற்றுவேளைக்குப்பின் சனக்கும் பலின் கடைஞ்சிலையில், ஓர் கத்தோலிக்கூலிலுமிலையுள்ளவளில் போய்ச்சேர்ந்தார். நேரம் 6-25. ஐந்துகிமிழங்களின் பின் சதாசகாயமாதாவின் நோவெனப்பத்திமுயற்சி தொடங்கும் என்பதை ஆலயத்தின்மனிகள் அடித்துஅறிவித்தன.

வேடிக்கைபார்க்கச் சென்றவர் சனக்கும்பலின் தொகையையும், அவர்களின் அடக்கலூடுக்கத்தை தயும், பத்திரிகையைத்தையும், செபலைசையின் அருட்சியையுங்களை பிரமித்துப் போயினர். தன்னை அறியாமலே அன்னைமரியைப் பார்த்தவனை மொன்மையாக கொள்கின்றனர். அவர்கள் நடைபெற்றுவருகிறது. ஆறுயிரம் ஏக்கர் நிலத்திலே கரும்புசெய்கை நடத்தும் படியாகக் கிறித்தலைக்குளத்தின் தன்னீர்மட்டத்தை உயர்த்துமாறு தற்போது இருப்பதிலும் பதினாண்கு அடிஉயரமானதாக அதன் அணைக்கட்டு உயர்த்தப்பட்டுவருகிறது.

அடுத்தபுதன்கிழமையும் குறித்த நேரம் ஆலயத்துக்குப்போனார். அன்று ஆரோஒருவர் அவரைக் கோவிலுக்குள்ளே அழைத்துக்கொண்டார். செபவேண்டுதல்களிற் பங்குபற்றினார். சதாசகாயமாதாவை உற்றுப்பார்த்த வணணம் இருந்தார். அவவும் அருட்களை அவர்பால் திருப்பினார். மாதாவின்சக்கி அவர்கள் உள்ளதில் பார்த்துவிட்டது.

பின்பு ஒவ்வாரு புதன்கிழமையும் எவ்வளவு காத்திரமான அலுவல்கீருக்கு 40 முதல் 50 மைல்வரையில் பிரயாணத்தை செய்து ஆறுமாதகாலத்தில் லண்டன்கார்போய்ச்சேரத் திட்டமிட்டிருக்கின்றார். இப்பிரயாணத்தை யிட்டுத் தங்களுடைக்கியோக பதவிகளையும் இவர்கள் கைவிட்டிருக்கின்றனர். லண்டனிலே இவர்கள் தங்களுக்குநன்மை தரக்கூடிய ஏதோருக்கொண்டே இலங்கைக்குத் திரும்பவிருக்கின்றனர். லண்டனிலே இவர்கள் தங்களுக்குநன்மை தரக்கூடிய ஏதோருக்கொண்டே இலங்கைக்குத் திரும்பவிருக்கின்றனர்.

குரியணப்போல ரூபவதி

பாத்திமாவின் யாத்தைரக் கண்ணிகை,

இப்பொழுதும் முழு

உலக யாத்தைர

செய்கின்று. 1950-ம்

ஆண்டு இலங்கையில்

இருந்தா. இப்போது

தென்னாமீக்காவி

வுள்ள பிரேசில்

தேசத்தில் இருக்கின்ற

கிழமையில் அங்கே

நோவெனப்பத்திமுயற்சியில்

பொறையில் பெறுப்பட்டனத்

திலே பரிசுத்தபாப்

பரசரின் கிட்ட

இருப்பான்று

நான் பங்குனிமாதப்

பாத்திமா குரல்வூ

யை (The Voice

of Fatima)

வாசத்தோபோது

அதிசயம

மடைஞ்சே

தென்னிட்டே

ஊனல்,

நான் பங்குனிமாதப்

பாத்திமா குரல்வூ

யை

யை (The Voice

of Fatima)

வாசத்தோபோது

அதிசயம்

மடைஞ்சே

தென்னிட்டே

ஊனல்

குரியனப்போல்

பாலர் பக்கம்

அண்ணு சொல்வது

அன்பான சகோதரங்களே!

தம்முடைய ஒருகரத்தால் அழகான ஓர் பாலனை அணைத்து நிற்கின்றார். மறுகரத்தால் வெண்மையான ஓர் லீவிமலர்ப்புங் கெர்ம்பைந்திர்கின்றார். அவரைத்தேவசதனின் கைத்தாதை என்றும், கன்னிமரியாயின் திருப்பத்தா என்றும் அழைக்கிறோம். யேசு, மரினன் நூற்று திருநாமக்களும் அவருடைய பெயரில் தான் போய்முடிகின்றன. அவருடைய அடைக்கலத் திருநாளை இங்காட்களில் எங்கும் சிறப்பாய்க் கொண்டாடுகிறார்கள். இப்போது நீங்கள் அவரை இன்னூர் என்று அறிந்து கொண்டார்கள் அல்லவா? அர்ச. சூசையப்பர் என்று சொல்லும்போது உங்களுக்கு ஆனந்தம் உண்டாகிறது அல்லவா? யேசுவை நேசிக்கிற எவரும் அவரின் அன்பான திருக்கைத்தாதையையும், தேவமாதானை நேசிக்கிற எவரும் அவரின் அரிய திருப்பத்தாவையும் நேசிப்பார். தானே. ஆதலால் நிவ்விய யேசுவுக்கும், தேவதாயாருக்கும் அன்பும், அருமையுமான அர்ச. சூசையப்பரை நாமும் என்றைக்கும் நேசித்துச் சங்கித்து அவரது தவறுத அடைக்கலத்தை அவரின் அடைக்கலத் திருநாளில் அதிகமாக இரந்து கொள்வோமாக!

உங்கள் அன்புள்ள
அண்ணு

உத்தம சிறுமி

பிலோமினு மீகவும் நல்ல சிறுமி.

அவருக்கு வயது ஒன்பதுதான். ஆனால், அறிவிலும், ஒழுக்கத்திலும் வளர்ந்திருந்தான். பிறர்கிணேகம் நிறைந்தவன். தன்மூடைய சுற்றத்தார், சினேக்டர்களுக்கு மட்டுமல்ல, தன்னை அறியாத பிறகுக்கும் அவன் உதவிசெய்வாள். வீட்டில் தன்மூடைய தாய்க்குச் சிறுசிறு உதவிகளை ஒடியோடிச் செய்து கொடுப்பான். அதிகாலையில் எழுந்து வீட்டைப் பெருக்கிச் சுத்திகரிப்பான். மன்னங்கள் அரைகுறையாகத் திறந்திருந்தாற் கூட அவருக்குப் பொறுக்காது. அழகாகத் திறந்து வைப்பான். சுவரில் ஏதாவது சிறுதுவாரம் இருந்தாலும் அதைக் களிமன்னாலும் அடைத்துச் சுன்னும்பாற்பூசினிடுவாள். மேசைவிளக்குக் கண்ணையில் சிறு அழுக்குக்கூட இருக்கின்ட மாட்டாள். புத்தகங்களை அழகாகவும், நிறையாகவும் அடுக்கி வைப்பான். வீட்டு முற்றத்தில் அணியினியாகப் பூஞ்செடிகளை நட்டு, நீர்மற்ற வளர்ப்பதில் அவருக்கு நிகர் அவனே தான். முந்தமுந்தத் தான் அழகாக உடையுமித்தி, அலங்காரமாகத் தலைசிவித் துப்பவாகக் காட்கியளிப்பான். தான் கானும் எல்லாப் பொருள்களும் ஒழுங்காகவும், அழகாகவும் இருக்கின்றும் என்பது அவருடைய விருப்பம்.

பிலோமினு ஒருநாள் பாடசாலையிலிருந்து வீட்டுக்கு வந்துகொண்டிருந்தான். டுத்தெதரூவில் ஓரிடத்தில் போத்தல் ஒன்று உடைந்து நொருங்கிக் கிடந்தது. அவ்வழியாற் போன பலர் அதைக் கண்டு விலகிச் சென்றனர். கிளர் தங்கள் கால்களில் ஏற்றிக் கொண்டு அவஸ்தைப் பட்டனர். ஆனால், எவரும் சிறநிக்கட்டத் திருப்போத்தல் துணுக்குகளை கெட்டது. அவ்வழியாற் போன பலர் அதைக் கண்டு விலகிச் சென்றனர். கிளர் தங்கள் கால்களில் ஏற்றிக் கொண்டு அவஸ்தைப் பட்டனர். ஆனால், எவரும் சிறநிக்கட்டத் திருப்போத்தல் துணுக்குகளை கெட்டது. அவ்வழியாற் போன பலர் அதைக் கண்டு விலகிச் சென்றனர். பிலோமினுவந்தாள். போத்தல் துணுக்களைக் கண்டாள். அவன் முகம்வாடியது. எத்தனை பேருக்கு இவைகள் குத்திக்காயத்தை உண்டுபண்ணி இருக்குமோ என்று எண்ணினால். தன்மூடைய புத்தகங்களை ஓரமாய் இருக்க ஒரு கல்விமீது வைத்தாள். போத்தல் துணுக்களைத் தன்மூடைய சிறகைகளால் பொறுக்கி விதியின் ஓரமாயிருந்த குப்பைத் தொட்டிக்குள் போட்டாள். இவற்றையெல்லாம் அவதானித்த ஒரு பெரியவர் பிலோமினுவின் அருகே சென்று: “குழந்தாய், இங்கே என்ன செய்துகொண்டிருக்கிறோய்?” என்று கேட்டார். அதற்குப் பிலோமினு: “தெருவில் அங்குமிங்கும் சிதற்கிட்டு

உங்களுக்குத் தெரியுமா?

1. இரண்டாவது எவ்விசேபேத்தமகாராணியாரின் அதிகாரபூர்வமான மிகப்பாரிய வாசஸ்தலம்யாது?

எண்டன் நகரிலுள்ள பக்கிங்காமமாளிகையே. இது 600 அறைகளைக் கொண்டுள்ளது. தனக்கெனச் சொந்தமாகத் தற்கால நவீனவசதிகளுடன் கூடிய ஓர்த்தாற்கந்தோரை இதுகொண்டிருப்பதே இதன் விசேஷத்துக்கு ஓர்அறிகுறியாகும். மாளிகைக்குவரும் தபால்கள், தந்திகள், தெலிபோனபேச்சுகள் ஆதியவற்றை இந்தத்தபால்கந்தோரில் இடையெல்லாம் நடைபெறுகிறது. இதனைப் பொதுச்சுனங்கள் பாவிக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

2. கத்தோலிக்கர் இருக்கிறார்களென்று சொல்லிக்கொள்ள முடியாதனவாய் உலக்குள்ளாடுகள் எவை?

கிறீன்லர்க்கு, ஆபுகானிஸ்தான், புத்தான் (இமயமலைஅடிவாரத்திலுள்ளது), மங்கோவிய மக்கள் குத்தியாசநாடு, தீபேதனும் ஜங்குமாகும்.

பாலர்எமைக் காத்தருள்வாய்!

— I —

தவம்பெற்றார் தவழுனியே!

தபத்திற்கோர் இல்லிடமே!

பவமற்றார் மாமரியின்

பர்த்தாவே! காவலனே!

நவமுற்றாய்! பூங்கரனே!

நன்மரணப் பெட்டகமே!

சபமுற்றார் பாக்கியனே!

சொர்ணபதம் போற்றுகிறோம்

— II —

திருக்குடும்பத் தின்னுயிரே!

தேவசதன் தாதையரே!

வரத்தினுரு வானவனே!

வாதனைக்கோர் தேற்றரவே!

விரத்தர்கள்தம் மாதிரியே!

வேந்தனுயர் புத்திரனே!

திருக்குடும்பக் காவலனே!

தேமலர்த்தாள் போற்றுகிறோம்.

— III —

ஆதுலர்க்கார் ஆதரவே!

அருள்பொழியும் கார்முகிலே!

நீதியொளி கால்மதியே!

நேர்மையுறை நிர்மலனே!

சோதினிறை வானவனே!

பாதவினை போற்றுகிறோம்

பாலரெமைக் காத்தருளாய்!

“ஜெயம்”

பேராசை

1. அலீகள் எறியும் கடலுக்கோர் அளவுண் டென்றே பகர்கின்றார்

2. மலீகள் வானைத் தொட்டாலும் மலீயின் உயரம் அறிகின்றார்

3. கல்விக் குலகிற் கரையில்லை காணப் பெரிதும் முயல்கின்றார்

4. ஆசைக் கென்றால் அளவில்லை ஆசை அதிகங் கொள்ளாதே

5. அறிவைக் கொல்லும் பேராசை அழிவைச் செய்யும் பேராசை

“ஜெயம்”

3. கிறீஸ்தாநாதரைப் பென்செல்லு அதிகம் பரிதாபமாய் இருக்கும் அல்லவா?

யாசகன் — ஆம், அம்மா! குருட மூடிருப்பது மிகவும்பரிதாபந்தான்; நான்குருடனால்குருந்தபோது எனது பிச்சைப்பாத்திரத்தில் செல்லாக்காக்களையும் போட்டுவந்தார்கள். ஆனால், கான்திப்போது முடவனுயிருப்பதால் அந்தமாதிரி எவருஞ்செய்யப்பத் துணிவை தில்லை.

4. பிற்றாருதாவது பேதுருவான வர்களும் நாமத்துடன் எத்தனைபாப்புமார் திருச்சபையை ஆட்சிசெய்திருக்கின்றனர்?

ஓரேயொருவர் மாத்திரமே

5. குருவானவர்களுக்கு ஒவ்வொரு நாளும் திவ்வியபூசை நிறைவேற்ற வேண்டுமா?

இல்லை, திவ்வியபூசைகளை விசுவாகி கள் கடமைப்பட்டுள்ள நாட்களில்தான் ஓர்குருவர்கள் திவ்வியபூசை நிறைவேற்றக் கடமைப்பட்டிருக்கின்றனர்.

வில்லி — கையை உயர்த்துகிறேன்.

ஆசிரியர் — சரி, எங்கே ஆக்கிச் சொல், பார்க்கலாம்

வில்லி — பிரமச்சாரி பெரும்பாக்கியமான ஓர்மனிதன்.

